

JANNEKE BRINKMAN ONTMOET DILAN YEŞILGÖZ

'Ik mag soms nog wel wat milder voor mezelf zijn'

Demissionair minister van Justitie en Veiligheid Dilan Yeşilgöz-Zegerius (46) maakte afgelopen jaren een bliksemcarrière. Janneke Brinkman (75) is getrouwd met voormalig CDA-politicus Elco Brinkman en leert in een persoonlijk gesprek de mens kennen achter de opvolger van Mark Rutte als VVD-lijsttrekker.

U bent een groot Ajax-fan. Het gaat slecht met uw club en er waren laatst verschrikkelijke rellen waardoor de wedstrijd tegen Feyenoord gestaakt moest worden. Wat doet dat met u?

"Ik was zelf bij die wedstrijd. Verschrikkelijk om mee te maken wat daar gebeurde. Het maakt me boos en oprecht verdrietig. Ik ben een echte Ajacied, net als mijn man (*die net is toegetreden tot de bestuursraad, red.*). Ik voel me echt verbonden met de club. Het geeft mij een familiegevoel als we in het stadion met heel veel verschillende mensen, met allemaal een andere achtergrond, samenkomen en met z'n allen 'Bloed, zweet en tranen' zingen. Dat vind ik echt geweldig."

Over familie gesproken, u heeft een bijzondere achtergrond. Uit wat voor gezin komt u?

"Mijn familie woont voor een groot deel nog in Turkije. Mijn vader vluchtte in de jaren tachtig naar Nederland, omdat hij in Turkije vervolgd werd door het militaire regime. Hij is drie jaar onderweg geweest, een barre reis, waarbij hij moest overleven in de bergen van Irak en Iran en nog oog in oog met beren heeft gestaan. Mijn moeder bleef met de kinderen in Ankara totdat ook zij niet meer veilig was. Op een gegeven moment zag ze nota bene in ons flatgebouw een aanplakbiljet waarop ze las dat ze gezocht werd. Met een bootje zijn we 's nachts, ik was bijna acht, naar Kos gevlucht. Een reis waar ik me overigens weinig van herinner, behalve dat mijn moeder had gezegd dat we op 'vakantie' gingen. Uiteindelijk zijn we als uitgenodigde vluchtelingen, nadat alles geregeld was, vanuit Athene hier naartoe gevlogen."

Hoe was dat voor u als klein meisje ineens in een totaal ander land zonder familie?

"Het gekste was dat we onze familie niet meer konden zien, tenzij ze hier op bezoek kwamen. Omdat mijn ouders hier heel snel de taal leerden en vrijwilligerswerk gingen doen voor ze officieel mochten werken, integreerden we heel snel. Het was meteen: dit is ons nieuwe thuis. Als ik terugkijk, heb ik me hier ook nooit verloren of niet thuis gevoeld. Het belangrijkste dat ik heb meegekregen in mijn opvoeding is ook dat meedoen belangrijk is. En opstaan als je onrecht ziet en niet alleen als het jezelf aangaat. Ik herinner mij bijvoorbeeld dat ik de Cito-toets kreeg en samen met een meisje van Marokkaanse afkomst uit de klas werd gehaald voor een aanvullende taaltoets. Terwijl mijn Nederlands heel goed was en de leraar dat wist! Dit is onrechtvaardig, dacht ik, discriminatie. Uit protest heb ik alleen bloemetjes getekend op het formulier. Vervolgens kreeg ik een lager schooladvies. Mijn ouders hebben dat tot bij de gemeente aangevochten, waarna ze excuses hebben gekregen voor de gang van zaken. Daarna ben ik naar het vwo en de universiteit gegaan. Vanuit mijn achtergrond en opvoeding is het denk ik duidelijk waarom ik voor de politiek heb gekozen."

U wilt de migratieregels aanscherpen. Zou het meisje van acht dat u toen zelf was, hier nog steeds welkom zijn?

"Ja. We willen juist een veilige plek blijven voor echte vluchtelingen. Maar dat betekent ook dat je beleid moet gaan voeren waarbij je het onderscheid veel scherper maakt tussen echte vluchtelingen en

'Nooit heb ik me hier verloren of niet thuis gevoeld'

economisch migranten. Juist zodat die meisjes van acht zoals ik, nog een veilige plek kunnen krijgen."

Het is uw ambitie om minister-president te worden. Wat gaat u dan betekenen voor ouderen?

"Ik vind sowieso dat we ouderen veel meer moeten koesteren. Maar vooral dat we ouderen niet moeten afschrijven omdat ze wat ouder zijn. Dus dat ouderen bijvoorbeeld zelf beslissen of en hoe lang zij willen doorwerken. Maar ook kijken hoe ouderen zo lang mogelijk in hun eigen omgeving kunnen blijven wonen. Ik heb zelf al tegen mijn ouders gezegd dat ze te zijner tijd bij mij mogen wonen. Waarop mijn moeder antwoordde: 'Echt, ik moet er niet aan denken! Waarom zou je me dat aandoen!?' Haha. Mijn ouders zijn rond de zeventig en allebei gelukkig nog fit en gezond. Maar inderdaad, er zijn grote uitdagingen als het gaat om de toekomst van de zorg. De oplossing is niet altijd meer geld. Het urgentste probleem is op dit moment het ontbreken van mensen."

Ik heb toen Elco minister was gezien hoe zwaar een baan in de politiek is. Wat doet u om te ontspannen en het vol te houden?

"Vrij weinig. Voor mijn gevoel heb ik nu als minister en lijsttrekker twee banen van tachtig uur. Om dat vol te houden, zijn er wel dingen waar ik op let; goed slapen, sporten en gezond eten. Ook al kan ik zelf niks koken, echt nul. Alleen ontbijtjes en fruitshakes. Ze hebben nu speciaal voor mij zelfs een smoothie-apparaat op kantoor gezet, haha. In mijn vrije tijd, of dat nou vakantie is of thuis, doe ik alleen dingen die geen energie kosten en voorspelbaar zijn. Dat houdt me in balans. Dan kijk ik bijvoorbeeld reallife ▶

series op TLC waarbij je niet hoeft na te denken. Op vakantie ben ik vaak ook nog aan het werk. Het lukt me dan pas na een dag of drie om me tot een boek te zetten. Toen ik daar nog tijd voor had, maakte ik graag reizen naar het zuiden van Amerika. Ik ben namelijk gek op countrymuziek en een groot fan van Dolly Parton.”

Elco was behalve met mij, ook getrouwd met de politiek. Dat zal voor u ook gelden. Hoe gaat uw man daarmee om?

“René heeft nog nooit één keer gezegd: ‘Goh moet je vanavond alweer werken?’ Terwijl ik dat heel goed zou begrijpen, ook al zou ik er wel van in de stress raken. Hij gunt het mij heel erg om dit pad op te gaan, ook al ziet hij mij maar heel weinig. Het zal er ook mee te maken hebben dat hij veertien jaar ouder is en zelf al zijn sporen verdiend heeft. Hij vindt het alleen maar mooi om te zien wat ik allemaal doe en bereik.”

Als geslaagde vrouw met een Turks-Koerdische achtergrond bent u waarschijnlijk een rolmodel voor jonge meisjes die ook elders hun oorsprong hebben. Wat merkt u daarvan?

“Ik vind het heel gek om van mezelf te zeggen dat ik een rolmodel ben. Zo kijk ik niet naar mezelf. Ik zit veel op sociale media en krijg regelmatig berichtjes van jonge meiden die ook geïnteresseerd zijn in politiek. Die vragen bijvoorbeeld hoe ik dat heb aangepakt. Ja, daar zitten ook mensen tussen met een vluchtelingenachtergrond. Maar wat voor achtergrond ze hebben, vind ik niet zo belangrijk. Als je hier woont, ben je een Nederlander ongeacht waar je wieg gestaan heeft. Ik hou er niet van om iemand in een hokje te stoppen.”

Toen ik biologiëstudent was stemde ik op de Kabouterbeweging (linkse protestpartij, red.) die ook echt goede ideeën had. Ik krijg nog steeds op mijn kop van Elco daarvoor. U bent vroeger actief geweest voor de SP en GroenLinks. Waarom bent u uiteindelijk bij de VVD beland?

“Toen ik jong was stemde ik net als mijn ouders links, ik deed gewoon wat mijn ouders deden. Want als je opkomt voor individuele rechten of mensenrechten, ben je in veel landen nu eenmaal links. Toen ik zelf politiek actief werd en bij de SP begon, kwam ik steeds in het hokje terecht van ‘allochtoon’. Dan waren er bijvoorbeeld ongeregelheden in een andere wijk met

‘Als je hier woont ben je een Nederlander ongeacht waar je wieg gestaan heeft’

probleemjongeren en dan werd mij gevraagd dat te duiden. Als ik uitging, kreeg ik de vraag of dat wel mocht van mijn vader. Ik heb niks met die identiteitspolitiek waarin je als allochtoon al snel als slachtoffer wordt gezien dat gered moet worden.”

U lijkt nergens bang voor te zijn en komt nooit onzeker over. Klopt dat beeld?

“Nee, ik kan ook best onzeker zijn; bijvoorbeeld over dit interview of als ik een groot besluit op het ministerie moet nemen. Ik denk nooit: dat doe ik wel even. Ik werk overal heel hard voor, ben heel perfectionistisch en wil alles goed doen. Zo bezweer ik misschien wel mijn onzekerheden. Dat is iets wat ik nog meer moet leren; wat milder voor mezelf zijn. Het mag ook een keer een zeventje zijn. Inderdaad, daarmee voorkom je ook dat je opbrandt, want dat is wel het risico van dit vak.” ■

Op pagina 6 legt hoofdredacteur Peter Contant uit waarom en hoe MAX Magazine de komende weken een aantal van onze lijsttrekkers gaat interviewen.